

Är skolansvariga okunniga om skolan?

Josefin Utas
Slöseriombudsman

I förra numret beskev Sunt Förnuft en del av problemen i den svenska skolan. Nästan samtidigt har publikationen Kvartal på eget bevåg granskat hur mycket resurser som går till skolor i olika områden och landsdelar. Den statistiken finns inte att tillgå på annat sätt än genom Kvartals granskning. Hur ska välgrundade politiska beslut om skolan kunna fattas, när nödvändigt underlag saknas?

Kvartals granskning visar att det är stora skillnader i hur mycket resurser som olika skolor har tillgång till. I Stockholms stad har skolor som ligger i utsatta områden 44 000 kronor mer att tillgå per elev och år än de skolor som inte ligger i utsatta områden.

I exempelvis Landskrona skiljer det endast 5 500 kronor per elev och år mellan skolor som ligger i utsatta områden och inte. Granskningen kan inte påvisa att mer resurser ger bättre resultat. Så vad görs egentligen med pengarna?

Det borde finnas svar på det. 2020 blev en statlig offentlig utredning klar om likvärdigheten i svensk skola, genomförd av Björn Åstrand. Men när Kvartal visade sin data för utredaren blev han förvånad över hur stora skillnaderna var mellan skolorna. Han visste alltså inte hur det såg ut. Inte heller skolminister Anna Ekström visste. Hjäpnadsväckande, om än inte helt förvånande.

Skolan är inte det enda område där statistik och fakta är ett problem. En snårskog är jobbstatistiken. Hur går det för Sverige egentligen när det gäller jobben? Det är svårt att förstå. Arbetslösheten är gömd i diverse kategorier och sysselsättning och arbetsmarknadsåtgärder.

För politiska beslutsfattare är det enklare om de själva och andra inte vet exakt hur verkligheten ser ut. Arbetslösheten kan då mötas av schablonåtgärder i form av subventionerade instegsjobb, nystartsjobb eller andra kreativa varianter. Liksom ropen om ”mer resurser till skolan” kan besvaras av politikerna genom just det: Mer pengar.

Ur ett skattebetalarperspektiv, där nytta för pengarna är målet, är detta dock förödande. Mindre resurser och helt andra åtgärder hade lika gärna kunnat förbättra situationen, men det går inte att säga säkert.

Politikens underlag behöver börja hanteras seriöst igen. Fakta måste finnas tillgänglig och utredningar hålla hög kvalitet. Allt annat innebär ett slöseri med våra skattepengar.

”Granskningen kan inte påvisa att mer resurser ger bättre resultat”

Följ Slöso på Facebook

På SlösOs Facebooksida publiceras slöserier på löpande band. Gilla sidan och ta del av avslöjandena: [facebook.com/slوسيombudsmannen](https://www.facebook.com/slوسيombudsmannen)

Foto: Jonas Nilsson/T-Bild

Enhörning betald via skatten upp-rör i Malmö

Sex meter hög och tio meter bred. Malmö har fått en ny staty på Gustav Adolfs torg mitt i stan. Statyn är en del av upptakten inför WorldPride-festivalen som hålls i Köpenhamn i augusti, men där Malmö deltar på ett hörn.

Den nya statyn har kostat skattebetalarna 900 000 kronor, men det är bara en del av skattemedlen som satsas på festivalen. Kommunen har också fått för sig att måla bänkar och papperskorgar regnbågsfärgade för ytterligare en halv miljon kronor.

Malmö stad är landets största mottagare av pengar från utjämnningssystemen där staten samt ett antal stockholmskommuner står för större delen av notan.

Daniel Källenfors, moderat kommunstyrelseordförande på Lidingö, kallade enhörningen för ett slöseri med skattepengar.

– Lidingö betalar väldigt mycket i utjämnningssystemet till svagare kommuner som Malmö. Då vill vi se att de pengarna går till kommunens kärnverksamhet och bygger Malmö på ett bra sätt, inte till enhörningar, förklarade han i P4 Malmöhus.

Kritiken på sociala medier har också varit omfattande, men Malmö kommunalråd Andreas Schönström (S) kallar motståndet för ”trångsynt och tråkigt”.